హంతకుడి ఫోటోలు

బొమ్మిడి అచ్చారావు

చాలా మంద్రస్వరంలో వినిపిస్తూన్న వెస్ట్రన్ మ్యూజిక్ మనోరంజకంగా వుంది.

"ఏమిటలా చూస్తున్నావు? ఐస్ క్రీం తిను, కరిగి పోతోంది" అన్నది వినీల కళ్ళు అరమోడ్పులుగా చేసి శ్రీధర్ వైపు చూస్తూ.

అతనామె అందమైన కృశకంఠంకే తదేక దీక్షతో చూస్తూన్నాడు.

ఎ.సి. చెయ్యబడ్డ ఆ రెస్టారెంట్ గదిలో ఓ మూలగా వున్న టేబిల్ దగ్గర కూచున్న వాళ్ళందరికీ చుట్టూ యింకా మైనపు బొమ్మలా కదులుతున్న మనుషుల గురించి పట్టడంలేదు. ఆ గదిలో ఆ మాటకొస్తే ఆ లోకంలోనే తామిద్దరే వున్నట్టు 'అంతా ప్రేమమయం, జగమంతా ప్రేమమయం' అన్నట్టు లోకంలోని ఏ శక్తి తమని విడదీయలేనట్టు తన్మయత్వంలో వున్నారు.

"నిన్నిలా చూసే హక్కు, అధికారం నాకు తప్ప

మరెవరికున్నాయి?" అన్నాడు గర్వంగా.

"సరే, దానిక్కూడా ఓ సమయం, సందర్భం, స్థలం వుంటాయి. మనమిక్కడికొచ్చింది ఇలా ఒకర్నొకరు చూసుకుంటూ వుండిపోవటానికి కాదు. ముఖ్యమైన సమస్యని చర్చించటానికి!"

"అఫ్‌కోర్స్, ఇదీ అంత ముఖ్యమైనదే!"

"ఏమిటి, గుడ్లప్పగించి చూడటమా?"

"నీలో బొత్తిగా రసాస్వాదన కరువైపోతోంది దేవీ! ఇలా ఒకరి కళ్ళలోకి మరొకరు రెప్పవెయ్యకుండా చూసుకుంటూ, ఆ చూపుల్లో సుధారసాన్ని చిమ్ముకుంటూ, అనురాగాన్ని, ప్రేమని, ఆత్మీయతని, నిష్కామమైన కోరికని ప్రకటించుకుంటూ గంటలతరబడి గడిపి వేయగలగటం ఓ గొప్ప ఆర్టు తెలుసా?"

"తెలుసు మహాశయా! ఈ ఆర్టుని ప్రదర్శించుకోటానికి ముందు ముందు చాలా రోజులున్నాయి. బోలెడు భవిష్యత్తుంది. ఇప్పుడే ఆ థ్రిల్ పోగొట్టుకుంటే జీవితం నిస్సారమైపోతుంది. సో.... పాయింట్‌కి రా!"

"ప్రస్తుతం పాయింట్ దగ్గిరే వున్నాను" అతని చూపులు ఉత్తుంగ తరంగాల్లో లేచిపడుతున్న ఆమె సమున్నత వక్షస్థలంమీద వున్నాయి.

"ఛీ, నీకు బొత్తిగా సిగ్గులేదు" అన్నది అందంగా సిగ్గుపడుతూ వినీల.

"వినూ ఐ లవ్ యూ సో మచ్."

"ఐ టూ శ్రీ!..డోంట్ వేస్టు టైం. మన కార్యక్రమం గురించి మాట్లాడు. మీ వాళ్ళతో మన విషయం కదిలించావా?"

"ఇంకా లేదు...మా డాడీ మూడ్ బావోలేదు,

ఈమధ్యనే వ్యాపారంలో రెండు లకారాలకి నష్టం వాటిల్లి బెంగగా దిగులుగా వున్నాడు. ఇప్పుడు మన సంగతి చెప్పటంవల్ల మంచికన్న చెరుపే జరిగే అవకాశాలెక్కువ."

"మరి..మరి..మా యింట్లో నా పెళ్ళి గురించి ఒత్తిడెక్కువైపోయింది. ఈ సంవత్సరంతో నా డిగ్రీ పూర్తయిపోతుందిగా! వేసవిలో పెళ్ళిచేస్తామంటున్నారు."

"వేసవిలోనేగా! ఇంకా మూడ్నెల్లు టైముంది. పరిస్థితులు చక్కబడటానికి వొక్క నెల చాలు. నాకూడా నిన్ను దూరంగా వుంచాలంటే చాలా బాధగా వుంది. ఎప్పుడో అకస్మాత్తుగా నిన్నేమైనా చేసేస్తానేమోనని భయంగా వుంది."

"ఛీపో, నీ కడుపులో యిలాంటి దురాలోచన కూడా వుందన్నమాట. అయితే రేపట్నుంచి నీక్కనిపించను."

"అహాహా, అంత పెద్ద శిక్ష విధించకు రాణీ, భరించలేను....ఏమైనా చేస్తానని భయంగా వుందన్నానుగా! అలా చెయ్యటానికూడా చాలా ధైర్యం కావాలి, బట్ ఆయామ్ టిమిడ్!"

"నువ్వు పిరికివాడివేం కాదు—హీమాన్‌వి."

"నువ్వు ఆదివారం సీరియల్స్ టి.వి.లో చూస్తున్నావని నాకు తెలుసు. వాటిని చూసి మర్చిపో!"

"ఉహూ, మరచిపోను. ఈ సీరియల్స్‌లో కొన్నిటికి జనం బాగా ప్రతిస్పందిస్తున్నారని ఇటీవల కొన్ని చర్యలు స్పష్టం చేశాయి. అందుకే ఈసారి నేషనల్ ప్రోగ్రామ్స్‌లో వచ్చే సీరియల్స్ మిస్ కాకూడదనుకుం

.టున్నాను."

ఆమె ఏ సీరియల్ గురించి చెప్తున్నదీ అర్థమయ్యింది శ్రీధర్ కి. దాని విషయమై యెంత అనర్థం, రాద్ధాంతం జరిగిందీ కూడా గుర్తొచ్చింది.

"మన టాపిక్ సైడ్ ట్రాకన పోతోంది బేబీ! లెటజ్ కమ్ టు ద పాయింట్!" అన్నాడు శ్రీధర్.

"నీ పాయింటేమిటో నాకు తెలుసు. ఆలస్యం చెయ్యటం మనిద్దర్లో యెవరికీ మంచిది కాదు. తర్వాత నీవు దూరమై నా స్వార్థం చూసుకున్నానని నన్ను నిందించొద్దు."

"ఇండైరెక్టుగా — నాకు దూరం కాబోతున్నానని హెచ్చరిస్తున్నావన్న మాట!"

"నేనాడదాన్ని శ్రీ! స్వతంత్రం లేనిదాన్ని. పైగా మధ్య తరగతి కట్టుబాట్లకు తలొగ్గి సంప్రదాయాన్ని గౌరవించే కుటుంబంలోనించి వచ్చినదాన్ని, నీలాంటి హయ్యర్ క్లాస్ మనుషుల మనస్తత్వాల గురించి విని, చూసి బెంగతో భయంతో వణికిపోతున్నదాన్ని. నీమీది మనసును వెనక్కు మరల్చుకోలేకపోతున్న బలహీనురాల్ని. నన్ను ఇరుకున పడెయ్యకు శ్రీ!"

శ్రీధర్ ముఖం గంభీరముద్ర దాల్చింది. అంతక్రితం వరకు అతని కళ్ళలో నించి తొంగిచూస్తున్న కొంటెతనం, ఆకతాయితనం మెరుపులా మాయమయ్యాయి. తదేక దీక్షతో ఆమెవైపే చూస్తున్నాడు.

చక్కటి శరీరచ్ఛాయతో ఆరోగ్యంతో మిలిమిల మెరుస్తున్న బుగ్గలతో అనిర్వచనీయమైన గులాబీబాల ముగ్ధత్వంతో, దేనికదే ప్రత్యేకతను సంతరించుకున్న అంగాంగ సౌందర్యంతో, సౌకుమార్యంతో నిపుణుడైన వృత్తిలో

నిష్ణాతుడైన చిత్రకారుడు అహోరాత్రాలు శ్రమించి చిత్రించిన తైలవర్ణ చిత్రంలా రమణీయంగా వుందామె.

దాదాపు ఆరడుగుల పొడవుతో, అందంగా బలంగా పెరిగిన శరీరంతో విశాలమైన ఛాతీతో ఐశ్వర్యం తెచ్చిన హుందాతనంతో వయసులో వున్న అమ్మాయిల్ని కొద్ది క్షణాలసేపైనా తనవైపు ఆకర్షించుకోగల వర్చస్సుతో ఓ చిన్న సైజు రాకుమారుడిలా వెలిగిపోతున్న శ్రీధర్ని తన కడగంటి చూపుతో, తన అమాయకత్వంతో, ముగ్ధత్వంతో కట్టిపడేసింది వినీల.

అందుకే ఆమెను చూడకుండా ఒక్క రోజైనా గడపలేని స్థితిలో వున్నాడతను. ఆమెతో మాట్లాడలేకపోయిన రోజు అతనికి పిచ్చెత్తిపోతుంది. తిండి సహించదు. కంటికి నిద్రరాదు. దేనిపైనా ఏకాగ్రత కుదరదు.

కాని, తండ్రికి నచ్చచెప్పి ఆమెను చేపట్టగల ధైర్యం లేక, ఆమె పెళ్ళి ప్రస్తావన తెచ్చినప్పుడల్లా వాయిదా వేసేస్తూ వున్నాడు. కాని ఆమెను వదులుకోవటానికేమాత్రం సిద్ధంగా లేడు.

అతనేదో చెప్పాలని నోరు తెరిచాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ ఇరవై సంవత్సరాల యువకుడు వారి ముందుకొచ్చి వినీలని చూస్తూనే ఆనందంగా శబ్దం చేసి, "హల్లో, వినీలా, నువ్వేనా? ఇంతసేపూ యెవరో అనుకున్నాను డిమ్‌లైట్ షేడ్‌లో...." అంటూ ఆమె పక్కనే వున్న మరో కుర్చీలో చనువుగా కూచున్నాడు.

విస్తుపోయి అతనివంక చూసిన వినీల అతన్ని గుర్తించి "నువ్వా శరత్!" అన్నది మెల్లిగా.

శ్రీధర్ ఆశ్చర్యాన్ని పెదాల వెనక బిగబట్టి వినీల వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"ఇతను నా క్లాస్‌మేట్ శరత్" అని శ్రీధర్‌కి పరిచయం చేసి, "మీట్ మై ఫ్రెండ్ శ్రీధర్! మా కాలేజీలో రెండు సంవత్సరాల సీనియర్. స్టూడెంట్స్ యూనియన్ ప్రెసిడెంట్‌గా కూడా పని చేశాడు" అన్నది వినీల.

శరత్ ఓహో అన్నట్టు కళ్ళెగరేసి మళ్ళీ కబుర్లలో పడిపోయాడామెతో. అర్థం పర్థం లేకుండా యేదో వాగేస్తున్న శరత్‌ని ఎలా వదిలించుకోవాలో తెలీక తలపట్టుకని కూచుంది వినీల. శరత్ మాత్రం తన ధోరణి మార్చుకోలేదు.

శ్రీధర్‌కి అతని ప్రవర్తన చిరాకని, అసహనాన్ని తెచ్చిపెట్టింది. అతన్ని వారించటానికి మరో మార్గం లేక బేరర్ని పిలిచి బిల్ తెప్పించి అందులో ఏభై రూపాయల నోటు వేసి, "కమాన్ వినీలా, వెళ్దాం!" అంటూ లేచాడు.

వినీల రిలీఫ్‌తో పైకి లేచింది. శరత్ గురించి ఆమెకు బాగా తెలుసు. ఊరికే వదరటం అలవాటు తనకి. పైగా కాలేజీలో 'గ్రూపిజం' మెయిన్‌టైన్ చేస్తూంటాడు. ఓ చిన్న సైజు గూండాగా పేరు తెచ్చుకున్నాడు. అలాంటి వాడితో సౌమ్యంగా వ్యవహరించడమే మేలని ఆమెకు తెలుసు.

రెస్టారెంట్ బయటివరకు వాళ్ళిద్దర్నీ అనుసరించి వచ్చాడు శరత్.

అయితే శ్రీధర్ తన కార్లో కూచోని వినీలని కూర్చుండబెట్టి క్షణాల్లో అక్కడ్నుంచి కారును పరుగెత్తించటంతో వాక్ప్రవాహానికి అనకట్టపడింది.

అయితే ఇదంతా మరో జతకళ్ళు మొదట్నుంచీ పరిశీలనగా చూస్తూన్న విషయం ఆ ముగ్గురిలో ఎవరికీ తెలీదు.

2

“అయితే, ఆ శ్రీధర్‌గాడ్ని ఫినిష్ చెయ్యలేమంటావా? షేమ్... షేమ్....” అన్నాడు బాబూరావ్, శరత్‌వంక హేళనగా చూస్తూ.

“నో....నో....లేనని కాదు. కాని వాడి వెనక అంగబలం, అర్థబలం దండిగా వున్నాయి. పొరపాటున మనం బయటపడిపోతే, జీవితాంతం కటకటాల వెనక మగ్గిపోతాం. అది నాకిష్టంలేదు” చెప్పాడు శరత్.

“పూర్ ఫెలో! మరీ అంత దద్దమ్మల్లాగా పట్టుబడిపోతామా? అందుకు సరైన పద్ధతేదో ఎన్నుకుంటేసరి!”

“సరైన పద్ధతంటే....!?”

“మనక్కావలసింది శ్రీధర్ పీడ శాశ్వతంగా వదిలిపోవటమే కదా....!”

“అదొక్కటే కాదుగా! వినీలని మనవైపు వళ్ళించుకోవాలి—ఐమీన్ నావైపు.”

“అవునోయ్, ఈ బాధంతా ఆమెని దక్కించుకోవటం కోసమేనని నాకు తెలియదా? ఆ శ్రీధర్‌గాడు బతికున్నంతకాలం వినీల నీ ముఖం చూడదు, అంతే కదా!....అయితే గురూ, ఇక్కడో చిన్న తిరకాసుంది. శ్రీధర్ పోయినంత మాత్రాన వినీల నిన్ను వరిస్తుందని ఏమిటి గ్యారంటీ?”

త్రుళ్ళిపడి చూశాడు శరత్ స్నేహితుడివంక.

“అంటే........వినీలని ఆకర్షించగల శక్తి నాలో లేదంటావా?”

"నేను నీ సామర్థ్యాన్ని శంకించటంలేదు. వినీల తన ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా మనసు మార్చుకుంటుందా అని!"

"మార్చుకునేలా చేస్తాం."

"అదే—ఎలాగా అని!"

"ఆడది ప్రాణంకన్న మిన్నగా భావించునదే దేమిటి?"

"యూ మీన్ క్యారెక్టర్..."

"ఎస్—అదే!"

"అంటే వినీలమీద అత్యాచారం జరపటానిక్కూడా సిద్ధపడుతున్నావా?"

"తప్పనిసరి పరిస్థితులెదురైతే అందుక్కూడా వెనుదియ్యను నేను. హై హులర్ ట్రిక్, నాకు వినీల కావాలి!"

"ఆమె ఆ విధంగా కావాలంటే శ్రీధర్ గాడ్ని ఫినిష్ చెయ్యాల్సిన పనేముంది? వినీలని ఇప్పుడు మాత్రం నువ్వు నీక్కావలసిన విధంగా నీ కోరిక తీర్చుకుని వదిలేయొచ్చుగా! ఈ యాతనంతా దేనికి?"

"దేనికా? కసి! వనీలని తన చుట్టూ తిప్పుకుంటూ ఆమెని వల్లో వేసుకుని వలుపుతున్నందుకు వాడికి శిక్ష పడాల్సిందే! అది ఏకంగా మరణశిక్ష అయితే సరిగా సరిపోతుంది!" శరత్ గొంతులో కసి, స్థిరనిశ్చయం జంటగా పలికాయి.

బాబూరావ్ తలూపి, "ఓకే! కమాన్ టెల్ మీ వాట్ యూ ప్లాన్డ్? ఈ విషయంలో నేన్నేవిధంగా సహాయపడగలను?" అన్నాడు.

"అసలు నా ప్లాన్‌కి ఊపిరి, ఆయువుపట్టు నువ్వే! నేను అటు వినీలకి, ఇటు శ్రీధర్‌కి కూడా బాగా తెలుసు. అంచేత నేను చాలా తేలిగ్గా బయటపడిపోయే

ప్రమాదముంది. నువ్వయితే యెవరికీ తెలీదు. ఎవరూ నిన్ననుమానించరు...."

ఆ తర్వాత శరత్ చెప్పినదంతా అక్షరం పొల్లు పోకుండా విన్నాడు బాబూరావ్.

చివరగా, "నువ్వు నామీద పెట్టిన ఈ బాధ్యతను ఆనందంగా భరించదల్చుకున్నాను. వినీల నీ స్వంతం కావాలని మనసారా కోరుకుంటున్నాను. విష్ యూ బెస్టాఫ్ లవ్!" అన్నాడు బాబూరావ్ నవ్వుతూ 'లవ్' అన్న మాటను ఒత్తిపలుకుతూ.

శరత్ హుందాగా నవ్వాడు. దర్జాగా చెయ్యి ముందుకు చాపాడు. బాబూరావ్ అతని చేతిని మృదువుగా నొక్కి వదిలాడు.

"ఇప్పట్నుంచీ ఆ పనిమీదే వుంటాను" అన్నాడు.

శరత్ జేబునించి వందరూపాయల నోట్లకట్టతీసి అతని కందించాడు, హీరో హోండా బైక్ కీ చెయిన్ తో బాటు.

మరుక్షణం బాబూరావ్ ఎక్కిన హోండా మెత్తగా శబ్దం చేస్తూ రివ్వున దూసుకుపోయింది.

3

"ఏంటిది. మా వినీలని ప్రేమించావా, పెళ్ళిచేసుకుంటావా? ఇంతకీ నీ పేరేమిటి? ఎవరబ్బాయివి? నీ వివరాలేమీ చెప్పకుండా పెద్దవాళ్ళు సంప్రదించవలసిన అతి ముఖ్యమైన విషయాన్ని నువ్విలా సీదాసాదాగా వచ్చి అడగటం నాకు నచ్చలేదు." భూషణరావు గొంతులో ధ్వనించిన కాఠిన్యానికి ఉలిక్కిపడ్డాడు శ్రీధర్.

"మీరు నన్నపార్థం చేసుకోకండి. ఈ విషయం మా పెద్దవాళ్ళొచ్చి మిమ్మల్నడగటమే న్యాయమని నాకూ తెలుసు. కాని.... పెద్దవాళ్ళు విశాలహృదయులు కాన

ప్పుడు చిన్నవాళ్ళ మనసు కరిగి వాళ్ళ కోరికని సహృదయంతో ఆమోదించనప్పుడు, చిన్నవాళ్ళే ముందుకొచ్చి తమ సమస్యల్ని స్వయంగా పరిష్కరించుకోవలసి వుంటుంది. నావిషయంలో అదే జరిగింది. క్షమించండి. నా పేరు శ్రీధర్. మీ అమ్మాయికన్న రెండేళ్లు కాలేజీలో సీనియర్ని." చెప్పాడు శ్రీధర్. ముఖానికి పట్టిన చెమటను చేతిరుమాలుతో అద్దుకుంటూ.

భూషణరావు కొద్దిసేపు ఏమీ మాట్లాడకుండా తదేక దీక్షతో శ్రీధర్ వంక చూస్తున్నాడు. కుర్రాడు చూడబోతే మంచి కుటుంబంనించి వచ్చినవాడులాగానే వున్నాడు. మర్యాద, మన్నన కలవాడేగాని పొగరుబోతులా మోసగాడిలా కనిపించడంలేదు. ఆయన ముఖంలో రవంత సౌమ్యత చోటుచేసుకుంది.

"ఎనీవే, నీగురించిన వివరాలు చెప్పు. మీ నాన్నగారి పేరేమిటి? ఏంచేస్తుంటారు? ఇంతకీ నువ్వేం చేస్తున్నావు? వగైరా...."

"నాన్నగారి పేరు రాజవర్మ...."

పక్కలో బాంబుపడ్డట్టు అదిరిపడ్డాడు భూషణరావు. "ప్రముఖ పారిశ్రామికవేత్త, కాంట్రాక్టరు రాజవర్మ కొడుకువా?"

శ్రీధర్ ముఖంలో అస్పష్టంగా గర్వంతో కూడిన హాసరేఖ మెరిసింది. "అవునండీ"

"అయితే ఈ పెళ్ళి జరగదు."

"అదేమిటండీ ఒకేసారి అలా అనేశారు?"

"ఇక మీవాళ్ళతో మాట్లాడవలసిందేమీ లేదుగనక!"

"అంటే.... నాన్నగారితో మాట్లాడకుండానే మీరు నిర్ణయం తీసేసుకున్నారా?"

"అవును....మీ నాన్న సిటీలోకెల్లా గొప్ప ధనవంతుడు కావచ్చు. చాలా పలుకుబడి, మందీమార్బలం వున్నవారే కావచ్చు. డబ్బుతో మనుషుల్ని కొనెయ్యగల సమర్థుడైతే కావచ్చు. కాని డబ్బుకన్న, వీటన్నిటికన్న విలువైన దొకటుంది, నీతి! అది మీ నాన్నకు లేదు. అది లేక ఎన్నున్నా యేమీ లేనట్టే లెక్క నాదృష్టిలో. నౌ యూ కెన్ గో! వినీలగురించి శాశ్వతంగా మర్చిపో."

"అదేమిటండీ, మీరు అంగీకరిస్తారని ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాను. వినీలకూడా యీ పెళ్ళి జరక్కపోతే బ్రతకలేదు. నేను గొప్పవాడిని కాకపోవటమే తప్పయితే, నేను ఐశ్వర్యాన్ని ఆర్జిస్తూనే బతుకుతుంటాను. వినీలని మాత్రం వదులుకోలేను."

"ఐయామ్ ఎక్స్ట్రీమ్లీ సారీ! మీ కుటుంబంతో వియ్యమందుకోవటానికి నేను యేమాత్రం అంగీకరించలేను. ఇక వినీల సంగతంటావా? అది నాకూతురు. నా రక్తం పంచుకుపుట్టిన బిడ్డ. గెలుపు ఓటమి ఒకేలా రిసీవ్ చేసుకోగల గుండె నిబ్బరమున్న పిల్ల. కష్టాల్ని సుఖాల్ని తేడా లేకుండా అనుభవించగల ఆత్మస్థైర్యం గల ఆడపిల్ల. ఆమె నానిర్ణయానికెప్పుడూ కట్టుబడివుంటుంది. ఇక నువ్వెళ్ళవచ్చు."

"అలాగేనండి. ప్రస్తుతానికి వెళ్ళిపోతున్నాను. అయితే మరొక్కసారి మీరు తీరిగ్గా ఆలోచించి మా వివాహాన్ని నిండుమనసుతో జరిపిస్తారనే ఆశతో వెళ్ళిపోతున్నాను."

శ్రీధర్ గొంతులో యేదో అడ్డుపడ్డట్టయింది.

గిరుక్కున తిరిగి పెద్దపెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

భూషణరావు కొద్దిసేపటివరకు శ్రీధర్ వెళ్ళినవైపే చూస్తూ వుండిపోయాడు.

4

"హతుని పేరు భూషణరావు. ఇర్రిగేషన్ డిపార్ట్ మెంటులో సెక్షన్ ఆఫీసరుగా పనిచేసేవాడు. ఇతని కేడర్ని ఇప్పుడు అసిస్టెంటు ఇంజనీరుగా రీ డిజిగ్నేట్ చేశారనుకో! హంతకుడు కూడా స్పాట్ లోనే రెడ్ హేండెడ్ గా దొరికిపోయాడు. అతని పేరు శ్రీధర్!"
ఒక్క క్షణం ఊపిరితీసుకోటానికన్నట్టు ఆగి డిటెక్టివ్ కిరణ్ ముఖంలోకి చూశాడు ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ తదేకదీక్షతో హతుడి ఫోటోలను, శ్రీనివాస్ తయారుచేసిన ఇన్వెస్టిగేషన్ రిపోర్టుని పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు. మధ్యమధ్య శ్రీనివాస్ మాటలకి తలపంకిస్తున్నాడు.

"శ్రీధర్ — భూషణరావు కూతురు వినీలని ప్రేమించాడు. పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకున్నాడు. కాని భూషణరావు అంగీకరించలేదు. హత్యచేయటానికి కదొక మోటివ్ అయితే రెండోది అతనిమీద కక్ష. శ్రీధర్ తండ్రి రాజవర్మ పేరుమోసిన పారిశ్రామిక వేత్త—కంట్రాక్టరు. భూషణరావు అతని ఫైల్ను అప్రూవ్ చేయటానికి బ్లంట్ గా నిరాకరించటమేగాక అవమానకరంగా మాట్లాడాడు, రాజవర్మని. తండ్రిని అవమానించిన భూషణరావుమీద సహజంగానే శ్రీధర్ కక్షపూనాడు. అది హత్యకి దారితీసింది" చెప్పాడు శ్రీనివాస్.

కిరణ్ ఫైలు మూసి టేబిల్ మీద పడేశాడు.

"హంతకుడ్ని స్పాట్ లోనే ఎలా పట్టుకోగలిగావు?" అడిగాడు కిరణ్.

"నిన్నరాత్రి సరిగ్గా పదిన్నరగంటలకి నాకు ఫోన్ కాల్ వచ్చింది. నాగార్జునసాగర్ పోయే రోడ్డులో హత్యజరగబోతోందని, వెంటనే వస్తే హత్య జరగకుండా నిరోధించగలగటమే గాక హంతకుడ్ని కూడా రెడ్ హేండెడ్ గా పట్టుకోవచ్చునని చెప్పాడు. ఫోన్ చేసిన వ్యక్తి. వెంటనే సిబ్బందితో బయల్దేరి వెళ్ళాను. అప్పటికే భూషణరావుని చంపేసి కత్తి దూరంగా విసిరేశాడు హంతకుడు శ్రీధర్. అయితే పారిపోవటానికి ప్రయత్నించేంతలో మేం పట్టేశాం. లేకుంటే పిట్ట ఎగిరి పోయుండేది."

"శ్రీధరే హంతకుడని నువ్వెలా నిర్ధారించావు?" అడిగాడు కిరణ్.

శ్రీనివాస్ విస్మయంగా చూశాడతనివంక.

"ఆన్సర్ మీ మైడియర్ ఇన్‌స్పెక్టర్!"

"స్పాట్‌లో దొరికాడు. పైగా అక్కడెందుకున్నావని అడిగితే సరైన సమాధానం చెప్పలేకపోయాడు. హత్యాయుధం రోడ్డుపక్కనే పొదల్లో దొరికింది. దాని మీద శ్రీధర్ వేలిముద్రలున్నాయి. హత్య ఆకత్తితోనే జరిగిందని సర్జన్, ఫింగర్ ప్రింట్స్ ఎక్స్‌పర్ట్స్ యిరువురూ నిర్ధారించారు. అంతకన్న క్లియర్ ఎవిడెన్స్ ఇంకెక్కడుంటుంది బ్రదర్!" గర్వంగా చెప్పాడు శ్రీనివాస్.

"అయితే తను హత్యచేసినట్టు శ్రీధర్ అంగీకరించాడా?"

విచిత్రంగా చూశాడు శ్రీనివాస్ కిరణ్ వైపు.

"ఏ హంతకుడైనా తనుహత్యచేసినట్టు అంగీకరిస్తాడా? నేరస్తుడు తన నేరాన్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను ఒప్పుకోడు."

"ఆఫ్‌కోర్స్!.... యే సంగతి నేను శ్రీధర్‌తో మాట్లాడితేనేగాని చెప్పలేను. ఇంతకీ నువ్వు నన్నెందుకు పిలిపించినట్టు?" అడిగాడు కిరణ్.

దిగులుగా చూశాడు శ్రీనివాస్.

"ఏం చెప్పను బ్రదర్! శ్రీధర్ తండ్రి రాజవర్మ బాగా పలుకుబడి గల పెద్దతలకాయ. నిన్న రాత్రికి రాత్రే విషయాన్ని మా సూపరింటెండెంట్ గారికి తెలియజేశాడు. తెల్లారకుండానే ఎస్పీ నాకు ఫోన్ చేసి శ్రీధర్‌ని వదిలి పెట్టమని హుకుం జారీ చేశారు...."

కిరణ్ చిన్నగా నవ్వి "మరింకా వదిలి పెట్టలేదేం? వెంటనే ఆపని చెయ్యి" అన్నాడు.

"అదెలా వీలవుతుంది బ్రదర్! నేను రిజిష్టర్ చేసేశాను. పోస్టుమార్టమ్ కండక్టు చేయించాను. రిపోర్టు కూడా వచ్చేసింది. శ్రీధర్ హంతకుడని రుజువు చేయగల ఆధారాలన్నీ సిద్ధం చేసుకున్నాను. సాయంత్రంలోగా కేసుని కోర్టుకి రిఫర్ చేద్దామనుకుంటున్నాను. ఇంతలో.... హుకుం...."

"మీకిది మామూలేగా! ఎందరో నేరస్తులు నేరం చేసి దర్జాగా సంఘంలో తిరుగుతున్నారు. హంతకులు తప్పించుకుంటున్నారు. వాళ్ళ బదులు అమాయకులు నిర్దోషులు ఉరికంబా లెక్కుతున్నారు. జైళ్ళలో యావజ్జీవ శిక్షపడి మగ్గిపోతున్నారు. వందమంది దోషులు తప్పించుకున్నా ఫరవాలేదుగాని ఒక్క నిర్దోషి శిక్షింపబడకూడదనికదా లా పుస్తకాలు, కోర్టులు ఘోషిస్తున్నాయి!? అందులో రెండవ భాగాన్ని మీ డిపార్టుమెంట్ అక్షరాలా అమలుజరుపుతున్నందుకు గర్వపడు."

శ్రీనివాస్ గిల్టీగా చూశాడు.

"అయామ్ సారీ బ్రదర్! నేనుమాత్రం ఇలాంటి ఇన్ ఫ్లుయెన్సెస్‌కి తలొగ్గదలచుకోలేదు. కేసు పకడ్బందీగా రూపొందించి కోర్టుకి ప్రెజెంట్ చెయ్యడమే నా ధ్యేయం! నా విధి నిర్వహణలో నేనెన్నడూ విఫలం కాలేదు. ఇప్పుడూ అలాగే చేస్తాను."

"ఐ అప్రిషియేట్ యూ ఇన్‌స్పెక్టర్! దెన్ ప్రొసీడ్!...."

"థాంక్యూ బ్రదర్! నిన్ను ముఖ్యంగా పిలిచిందెందుకంటే కేసులో ఎలాంటి లొసుగులు లేకుండా కోర్టులో నిలబడటానికి వీలుగా వుందో లేదో నిర్ధారిస్తావని! ఎస్పీకి వ్యతిరేకంగా నేను నిలబడాలంటే కేసు కోటగోడలా బలంగా వుండాలి. ఏమాత్రం వీగిపోయినా నన్ను డిపార్టుమెంటు సంజాయిషీ తీసుకుంటుంది. అంతకన్న ముందు నేను రిజైన్ చేసేస్తాను కూడా!...." శ్రీనివాస్ గొంతులో సిన్సియారిటీ, పట్టుదల ధ్వనించాయి.

కిరణ్ అభినందనపూర్వకంగా అతని భుజం తట్టి, "అయితే పద శ్రీధర్‌ని ఓసారి చూసి కొన్ని ప్రశ్నలు అడగాల్సి వుంది. ఆతర్వాతే నీ కేసు నిలబడుతుందో, చీదేస్తుందో చెప్పేస్తాను" అంటూ లేచాడు.

శ్రీనివాస్ అతన్ని—శ్రీధర్‌ని రిమాండులో వుంచిన సెల్ దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళాడు.

ఒకరాత్రికే ముఖమంతా పీక్కుపోయి పదిలంఖణాలు చేసినట్టున్న ఆగర్భశ్రీమంతుడైన శ్రీధర్‌ని చూసి, అతని వ్యక్తిత్వాన్ని క్షణాలమీద అంచనా కట్టాడు కిరణ్.

శ్రీధర్ కిరణ్‌వంక ఆశగా చూశాడు. తనకి తెలిసిన ముఖం కాకపోవడంతో అతని ముఖంలోకి మళ్ళీ ప్రేత

కళ వచ్చేసింది.

"చూడండి, మిస్టర్ ...." కిరణ్ పిలిచాడు.

"నా పేరు శ్రీధర్ ....మీరెవరో ...."

"నేను ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ ని. పేరు కిరణ్. మీరు భూషణరావుగారి నెందుకు హత్య చేశారో తెల్సుకోవా అని వచ్చాను" అన్నాడు కిరణ్—అతని ముఖకవళికల్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తూ.

"మీరూ అదే మాటంటున్నారు. చూడండి సార్.. మీగురించి నేను చాలా విన్నాను, పత్రికల్లో చదివాను. నిర్దోషుల పాలిట దైవమని, నేరస్తుల పాలిట సింహస్వప్నమని మీగురించి చెప్పుకుంటారు. నేనెవర్నీ హత్య చెయ్యలేదు. నన్ను నమ్మండి. భూషణరావుగారు నా కెంతో కావలసిన వ్యక్తి. చేజేతులా ఆయన్ని చంపు కునేటంత దుర్మార్గుణ్ని, అవివేకినీ కాదు" దాదాపు కన్నీరు కారుస్తూ చెప్పాడు శ్రీధర్.

"అయితే హత్య జరిగిన సమయానికి మీ రక్కడెందు కున్నారు? హత్యకుపయోగించిన కత్తిమీద మీ వేలి ముద్ర లెందుకున్నాయి?"

"కత్తి నాదే కాబట్టి, తప్పక నా వేలిముద్రలుం టాయి. అది నేను పండ్లు కోసుకోవటాని కుపయోగించే కత్తి. నా గదిలోనుంచి యెవరో దాన్ని దొంగిలించి వుండాలి. ఇక నేనా స్థలంలో వుండటం కేవలం కాకతాళీయం. అంతకన్న ఎక్కువగా నేనేమీ చెప్పలేను. భూషణరావుగార్ని మాత్రం నేను చంపలేదు చంపలేదు. నన్ను నమ్మండి" రెండు చేతుల్లోనూ ముఖాన్ని దాచుకుని ఆక్రోశించాడు శ్రీధర్.

శ్రీనివాస్ అతనివంక తినేసేలా చూశాడు.

"నువ్వా సమయంలో అక్కడెందుకున్నావో చెప్పటానికెందుకు భయం? నువ్వు నిజంగా హత్యచేయకపోయివుంటే నీ ఎలిబీని నిరూపించుకో! హంతకుడి ముమ్మాటికీ నువ్వే" అన్నాడు.

శ్రీధర్ పిచ్చిగా అరిచాడు. "కాదు, కాదు, కాదు, నేను హంతకుణ్ని కాదు."

కిరణ్ శ్రీధర్ చేతిమీద సానుభూతి పూర్వకంగా తట్టి, "ఆవేశపడకు శ్రీధర్. ఆధారాలు, పరిస్థితులు నువ్వే హత్యచేశావని తిరుగులేని సాక్ష్యాన్నిస్తున్నాయి. నువ్వా స్పాట్‌లో వుండటానికి మరో బలమైన కారణమేదైనా వుంటే తప్ప నిన్నురికంబంనుంచి ఎవరూ తప్పించలేరు. నిజం చెప్పు! నువ్వు నిర్దోషివే అయితే నిన్ను వదిలిపెట్టడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తాం" అన్నాడు.

శ్రీధర్ ఒక్కక్షణం కిరణ్ ముఖంలోకి చూసి, "నిజం చెపుతాను. నన్ను విడిపిస్తారా?" అన్నాడు.

"తప్పకుండా! మాక్కావలసింది నిజం" అన్నాడు కిరణ్.

"నిన్న రాత్రి పదిగంటలకి నాకెవరో ఫోన్ చేసి, నీ ప్రియురాలు నీలవేణిని కిడ్నాప్ చేసి తీసుకుపోతున్నారు. నాగార్జునసాగర్ పోయే రోడ్‌లో పదో కిలోమీటర్ రాయి దగ్గర ఆమెను రేప్.... రేప్ చెయ్యటానికి నలుగురు స్నేహితులు కాచుకుని వున్నారు. మాస్ రేప్....హర్రియప్! అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు. ఎవరో, ఎక్కడినుంచి ఫోన్ చేశాడో వివరాలడిగే అవకాశం లేకపోయింది.

వెంటనే నా మోటర్ బైక్ మీద నాగార్జునసాగర్

రోడ్‌లోని పదో కిలోమీటర్ స్టోన్ దగ్గరకు వెళ్ళాను. అక్కడ రోడ్‌మీద ఎవరో పడున్నట్టు హెడ్‌లైట్ కాంతిలో చూశాను. బ్రేక్ స్టాండ్ వేసి దగ్గరకు వెళ్ళి చూసేసరికి రక్తంమడుగులో వెల్లకిలా పడున్నాడు భూషణరావుగారు. నేను మతిపోయిన వాడిలా ఆయన్ని పట్టుకుని కదిపిచూశాను, ప్రాణముందేమోనని! కాని అప్పటికే ఆయన పోయారు. సరిగ్గా అప్పుడే పోలీస్ జీప్ రావటం, పోలీసులు నన్ను చుట్టుముట్టడం జరిగి పోయింది....” చెప్పాడు శ్రీధర్.

“రాత్రంతా సెల్లో కూచుని మంచి కథే అల్లావు చిట్టితండ్రీ! ఈ కథ రాత్రే చెప్పొచ్చుగా. ఈ కథ నిన్ను ఉరికంబం నించి రక్షించలేదు మిస్టర్! చాలా బలహీనంగా వుంది” నవ్వాడు శ్రీనివాస్.

కిరణ్ అతని వంక జాలిగా చూసి, “నిజంగా నువ్వు నిర్దోషివే అయితే నిజాన్ని దాచకుండా వున్నదున్నట్టు చెప్పు. నాకు చేతనైన సాయం చేస్తాను” అన్నాడు.

శ్రీధర్ కళ్ళు తుడుచుకుంటూ, “నేను నిజమే చెప్పాను సార్! ఇకపైన మీరేంచేసినా సరే!” అన్నాడు.

శ్రీనివాస్ కిరణ్ వంక తిరిగి, “మొండిఘటం. తండ్రి పలుకుబడి తనను విడిపిస్తుందనే పిచ్చినమ్మకంతో నిర్లక్ష్యంగా సమాధానాలిస్తున్నాడు. లెటజ్ గో!” అన్నాడు.

కిరణ్ శ్రీధర్ వంక సాలోచనగా చూసి శ్రీనివాస్‌తో అతని గదిలోకి తిరిగొచ్చాడు.

“శ్రీధర్ హంతకుడని ఖచ్చితంగా నిర్ధారణ అయినట్టే కదా....!?” అన్నాడు శ్రీనివాస్ కిరణ్ వంక చూస్తూ

హాలంగా చూస్తూ.

కిరణ్ ఏదో చెప్పేలోపల ఫోన్ గణగణ మోగింది. శ్రీనివాస్ రిసీవర్ ఎత్తి "హల్లో క్రైంబ్రాంచ్...." అన్నాడు హుందాగా. అయితే మరుక్షణమే లేచి నిల్చుని బూట్లు రెండూ టపీమని శబ్దంచేస్తూ అటెన్షన్ లోకి వచ్చేసి "గుడ్ మార్నింగ్ సార్....సర్....సర్" అంటూ ఫోన్ వినయంగా పట్టుకుని సగం వంగిపోయి వినసాగాడు.

చివరగా, "ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ సర్....అతన్ని విడిచి పెట్టలేను. ఆల్ ది నెససరీ ఎవిడెన్స్ విత్ మీ సర్.... ఐ కెన్ ప్రూవ్ ద అఫెన్స్ సర్....ఒన్స్ ఎగయిన్ సారీ సర్....పార్డన్ మీ...." అని ఫోన్ పెట్టేసి, జేబు నించి రుమాలుతీసి దట్టంగా పట్టిన చెమట్లు తుడుచు కున్నాడు శ్రీనివాస్.

"ఎస్పీ చాలా స్ట్రాంగ్ డోస్ ఇచ్చినట్లుందే!" అన్నాడు కిరణ్.

శ్రీనివాస్ జీవంలేని నవ్వు నవ్వాడు. "ఎట్టి పరిస్థితు ల్లోను శ్రీధర్‌ని వదల్లేనని చెప్పేశాను. బాస్‌తో డైరెక్ట్ ఫైట్‌కి దిగక తప్పలేదు....బట్, అయామ్ ష్యూర్ ఐ కెన్ ప్రూవ్ ద కేస్ ఇన్ ద కోర్టు!" అన్నాడు.

"విష్ యూ ఆల్ ది బెస్టు!....నేనొస్తాను" అంటూ లేచాడు కిరణ్.

"ఇంతకీ నీ అభిప్రాయం చెప్పనేలేదు" అన్నాడు కంగారుగా శ్రీనివాస్.

"ఓ గంటతర్వాత నీకు ఫోన్ చేసి చెప్తాను" అన్నాడు కిరణ్.

5

టయోటా శ్రీనిలయం గేట్లోంచి వెళ్తుండగా గూర్ఖా రాంసింగ్ సలాంచేసి కిరణ్‌తో చెప్పాడు.

"ఆప్కేలియే ఏక్ లడ్కీ ఆగయీసాబ్, ఉసకో విజిటర్స్ రూం మే బిఠాయా హై!" అని.

కిరణ్ తలపంకించి, టయోటాని పోర్టికోలో పార్క్ చేసి లోపలికి వెళ్ళాడు.

విజిటర్స్ రూంమీదుగా వెళ్తూ ఆ అమ్మాయిని చూశాడు. ఆమె చటుక్కున లేచి కిరణ్‌కి నమస్కరించింది.

సన్నగా, పచ్చగా, పొడవుగా సన్నజాజి తీగలా వుందా అమ్మాయి. అయితే సన్నజాజి యెందుకో వాడిపోయి చిన్నబోయి వుంది.

"నా పేరు వినీల. మీ సహాయం కోరివచ్చాను" అని చెప్పింది సన్నజాజితీగ.

"రామ్మా....అలా డ్రాయింగ్ రూంలో కూచుందాం" అని ఆమెను డ్రాయింగ్ రూంలోకి తీసుకువెళ్ళి కుర్చీ చూపించి, "చెప్పమ్మా!" అన్నాడు కిరణ్ ఆదరంగా.

ఆమె కళ్ళు బాగా ఏడ్చిందనటానికి సూచనగా ఉబ్బి వున్నాయి. కెంపుల్లా వున్నాయి కనుగుడ్లు.

"మీరు శ్రీధర్ నెలాగైనా విడిపించాలి. అతను హత్య చెయ్యలేదు. అంత దుర్మార్గుడు కాదతను...." హడావిడిగా తలాతోకా లేకుండా చెప్పుకుపోతున్న వినీలని ఆపి, "వివరంగా చెప్పమ్మా!" అన్నాడు కిరణ్.

వినీల శ్రీధర్‌తోడి తన పరిచయాన్ని క్లుప్తంగా చెప్పి, "అతను గతరాత్రి మానాన్నగార్ని హత్యచేశాడనే

నేరంమీద పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. అతను హత్య చెయ్యడు, చెయ్యలేడు" అన్నది గాద్గదికంగా.

"చూడమ్మా! భూషణరావుగారు మీ నాన్న గారా?"

"అవునండి........ఆయన్నెవరో దారుణంగా పొట్టన పెట్టుకున్నారు. చీమకూడా అపకారం చెయ్యని గొప్ప వ్యక్తి నాన్న...." దుఃఖాన్నాపుకోలేక అరచేతుల్లో ముఖం దాచుకుని రోదించింది వినీల.

కిరణ్ ఆమెను డిస్టర్బ్ చెయ్యలేదు.

ఓ అయిదు నిమిషాల తర్వాత ఆమె సారీ చెప్పి కళ్ళు తుడుచుకుని ఎదురుగా కూచుంది కుర్చీలో.

"నాన్నగార్ని చంపిన రాక్షసుడ్ని పట్టి బంధించండి. శ్రీధర్ని వదిలిపెట్టండి. మీకు జన్మంతా ఋణపడి వుంటాను. మీ ఫీజు ఎలాగైనా ఇచ్చుకుంటాను. శ్రీధర్ని మాత్రం రక్షించండి" అన్నది ఉద్వేగంగా వినీల.

"చూడమ్మా! శ్రీధర్ హంతకుడని రుజువు చెయ్యటానికి కావలసిన ఆధారాలన్నీ పోలీసులకి దొరికాయి. ఇన్స్పెక్టర్ చాలా పట్టుదలగా వున్నాడు—శ్రీధర్ని హంతకుడిగా కోర్టులో నిలబెట్టడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు. బలమైన ఆధారమేదో శ్రీధర్కి అనుకూలంగా లభిస్తే తప్ప అతన్నెవరూ రక్షించలేరు...."

"ఆధారముంది సార్....హంతకుడు వేరే వున్నాడు, ఖచ్చితంగా చెప్పగలను."

ఆసక్తిగా ఆమె వంక చూసి, "ఎవరు?" అన్నాడు కిరణ్.

"శరత్" చెప్పింది వినీల.

"శరతా? ఎవరతను?"

"నా క్లాస్ మేట్. నేను థర్డ్ ఇయర్ బిఎస్సీ చదువుతున్నాను. శరత్ నా క్లాస్‌లోనే చదువుతున్నాడు. నన్ను ప్రేమించానని తనని వరించమని ఎన్నోసార్లు వెంటపడి వేధించాడు. నేను శ్రీధర్ని ప్రేమిస్తున్నానని, అతనితో కలిసీ మెలిసీ వుంటున్నానని శరత్‌కి తెలుసు. చాలా సార్లు చూశాడు. తనని కాదన్నాననే కక్షతో శ్రీధర్ని హత్యానేరంలో ఇరికించాడు" ఆవేశంగా అన్నది వినీల.

"పోనీ అదే నిజమనుకుందాం. అతని కక్ష శ్రీధర్ మీదయితే, మీ నాన్నగార్నెందుకు చంపుతాడు? శ్రీధర్‌నే చంపివుండేవాడు కదా....!"

"శరత్ చాలా దుర్మార్గుడండీ, రెండువిధాల కక్ష తీర్చుకున్నాడు. నేను తనని కాదన్నందుకు మా నాన్నగార్ని చంపి నామీద, ఆ నేరాన్ని నా ప్రాణానికి ప్రాణమైన శ్రీధర్ మీద మోపి ఆవిధంగా అతనిమీద తన కసి తీర్చుకున్నాడు. శరత్‌ని బంధించండి. అన్ని నిజాలు బయటపడ్తాయి."

"ముందా శరత్ గురించి అన్ని వివరాలు చెప్పమ్మా! ఎంక్వయిరీ చేస్తాను....కాని, శరత్ గురించికాని, మరో వ్యక్తి గురించిగాని అనుమానించటానికి హత్య జరిగిన స్థలంలో యెలాంటి ఆధారాలు దొరకలేదు. దొరికిన ఆధారాలు శ్రీధర్‌నే హంతకుడిగా నిరూపించటానికుపయోగపడ్తున్నాయి....ఏనీవే, చెప్పు. శరత్ గురించి ప్రతీ సంగతీ, మా కుపయోగపడ్తుందనుకున్న ప్రతి సంగతీ చెప్పు."

వినీల చెప్తుంటే అన్నిటినీ వివరంగా నోట్ చేసుకున్నాడు కిరణ్.

"శ్రీధర్‌కి నీకూ వున్న సాన్నిహిత్యం గురించి యీ కేసు విషయంలో సంబంధించిన వివరాలన్నీ ఏవీ దాచకుండా చెప్పాలమ్మా! అప్పుడుగాని నేను కేసు పూర్తి న్యాయం చెయ్యలేను" అన్నాడు కిరణ్.

"అన్నీ చెప్పానని అనుకుంటున్నాను సార్. శ్రీధర్ అమాయకుడు, నిర్దోషి. అతన్నెలాగైనా రక్షించండి, నేను కోరేది యిదే!" అన్నది వినీల.

"నీకతనిమీద ఎంత అచంచలమైన విశ్వాసముందో నేను గ్రహించాను. ఓ పక్క కన్నతండ్రి హత్యచేయబడి వుంటే అందరు శ్రీధరే హంతకుడని ఎలుగెత్తి చెప్తున్నా అతను హత్యచేయలేదని యింత ఖచ్చితంగా చెప్తున్నప్పుడే గ్రహించాను. ఐ విల్ ట్రై మై బెస్టు. నువ్వెళ్ళిరా అమ్మా!" అన్నాడు కిరణ్.

"నా అడ్రసు రాసుకున్నారు కదా! ఏమైనా విషయాలు కావలిస్తే కబురు చెయ్యండి. మీ ఫోన్ నంబరు రాసుకున్నాను. ఎప్పటికప్పుడే నేను యే పబ్లిక్ బూత్ బూత్ నుంచో మీకు ఫోన చేసి కనుక్కుంటాను. మీ మేలు యీ జన్మంతా గుర్తుంచుకుంటాను....ప్రస్తుతానికి అడ్వాన్సు కింద ఇవి వుంచండి. నా దగ్గర క్యాష్ లేదు.." రెండు బంగారు గాజులు టేబిల్ మీద పెడ్తూ తల వంచుకుని చెప్పింది వినీల.

"ముందు గాజులు వేసుకోమ్మా!" గంభీరంగా ధ్వనించిన కిరణ్ గొంతు విని సంభ్రమంగా అతని వంక చూసింది వినీల. కిరణ్ చూపు చాలా పదునుగా వుంది. వణికే చేతుల్లో గాజాలందుకుని వేసుకుంది.

"ఈ కేసు నేను టేకప్ చేస్తున్నాను. శ్రీధర్ ఏ నేరమూ చెయ్యకపోతే విడుదల చేయిస్తాను. ఫీజు

విషయమంటావా అది, అతని దగ్గర్నుంచి వసూలు చేసుకుంటాను!" అన్నాడు కిరణ్ మందహాసం చేస్తూ.

అంతవరకు అతని సీరియస్‌నెస్ చూసి బిగుసుకుపోయిన వినీల గాఢంగా, రిలీఫ్‌గా నిట్టూర్చింది.

పచ్చటి చేతులు రెండూ జోడించి మనస్ఫూర్తిగా దండం పెట్టింది.

ఆమె కళ్ళలో భాషకందని కృతజ్ఞతా భావం!

మెల్లగా అడుగులు వేస్తూ గది విడిచి వెళ్ళింది.

కిరణ్ కొద్దిక్షణాలవరకు ఆమె వెళ్ళినవైపే చూస్తూ వుండిపోయాడు.

తర్వాత ఫోన్ ఎత్తి నంబర్ డయల్ చేశాడు.

"హల్లో ఇన్‌స్పెక్టర్! ఓసారి హత్యాస్థలానికి వెళ్దాం, వస్తావా....ఇంటి దగ్గరే వుంటాను," అని చెప్పి రిసీవర్ క్రెడిల్ చేశాడు కిరణ్.

6

"రాజా, నీవీ అడ్రసుకి వెళ్ళి గత ఇరవై నాలుగ్గంటల్లోనూ శరత్ ఎక్కడున్నాడో అతని ఎలిబీని క్లీన్‌గా అబ్జర్వ్ చేసిరా" అన్నాడు కిరణ్ సార్జంట్‌తో.

రాజా అడ్రసు తీసుకుని కిరణ్‌కి శ్రీనివాస్‌కి శాల్యూట్ చేసి తన మోటర్‌బైక్ మీద క్షణాల్లో దూసుకుపోయాడు.

అతను వెళ్ళిన వంకే రెండు క్షణాలు చూసి "మీ రాజా ఎక్స్‌పర్ట్ ఇన్వెస్టిగేటర్!" అన్నాడు కిరణ్.

"థాంక్స్!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

పదో నంబరు కిలోమీటరు రాయిదగ్గర కిరణ్ శ్రీనివాస్ మరో యిద్దరు సార్జంట్సు రోడ్డుపక్కగా వాహనాన్ని ఆపి నిల్చున్నారు రోడ్డుమీద.

భూషణరావు శవం పడున్న స్థలాన్ని శ్రీనివాస్ చెప్పనక్కర్లేకుండానే గ్రహించాడు కిరణ్. అక్కడ నల్లటి రక్తం మరకలు స్పష్టంగా కనిపిస్తూన్నాయి.

“శ్రీధర్, ఇక్కడున్నాడు....హత్యాయుధం కత్తి-ఇదుగో యీ పొదల్లో పడుంది...” వివరిస్తూన్నాడు శ్రీనివాస్.

కిరణ్ ప్రతీ సెంటీమీటరు క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తూన్నాడు. ఆధారాలకోసం పరిశోధిస్తూన్నాడు.

రోడ్డుపక్కన కొంతమేర ఇసక, ఆ తర్వాత పిచ్చి మొక్కలు, రోడ్డుకిరువైపులా పచ్చటి పొలాలు కనిపిస్తూన్నాయి. ఇసకలో వంగి చూస్తున్న కిరణ్ కి రెండు జతల బూటు వేలిముద్రలు అస్పష్టంగా కనిపించాయి.

అవి పోలీసు బూట్లముద్రలు కాదు.

మార్కెట్లోకి కొత్తగా వచ్చిన ఓ పేరుమోసిన కోళ్ళ సంస్థ ప్రత్యేకంగా డిజైన్ చేసిన ‘వెదర్ లైట్’ షూస్ అవి!

కోటుజేబునించి మెజరింగ్ టేప్ తీసి వాటిని కొలిచాడు కిరణ్. రెండూ వేరు వేరు నంబరు షూస్. ఒకటి పది, రెండోది పదకొండు అంటే ఇద్దరూ కూడా పెద్ద సైజు పాదాల వ్యక్తులు!

శ్రీనివాస్ ఆశ్చర్యంగా, ఆసక్తిగా కిరణ్ వంక అతని చర్యల్ని పరిశీలిస్తూ చూస్తూన్నాడు.

కిరణ్ ఇసకలోనే మరో కొలతని సేకరించాడు. అది మోటర్ బైక్ చక్రం ముద్ర 100 సి.సి. మోటర్ బైక్ చక్రం కొలత అది!

మనసులోనే ఆ మోటర్ సైకిళ్ళ పేర్లు మననం చేసుకున్నాడు కిరణ్. హీరో హోండా, ఇండ్ సుజుకి, కవా

సాకే—ఏదైనా కావచ్చు!

"శ్రీధర్‌ది కూడా మోటర్ సైకిలనుకుంటా. ఏ కంపెనీది?" అడిగాడు కిరణ్.

"అది ఎన్‌ఫీల్డు బులెట్."

అంటే 350 సి.సి. అన్నమాట! అనుకున్నాడు కిరణ్.

"బులెట్ మీదే కాకుండా, మారుతి కార్లో కూడా తిరుగుతుంటాడనీ తెలిసింది" చెప్పాడు శ్రీనివాస్—కిరణ్ తలపంకించాడు.

కిరణ్ ఆ ప్రదేశాన్ని ఎక్స్‌రే కళ్ళతో పరిశోధిస్తున్నాడు. చిన్న అంశాన్ని కూడా దృష్టిపథంనించి తప్పిపోకుండా పరిశీలిస్తున్నాడు.

మరో పదినిమిషాల తర్వాత కిరణ్ పరిశోధన ఫలించింది.

పొదల్లో నాలుగు సిగరెట్ పీకలు ఖాళీ సిగరెట్ పెట్టె దొరికాయి. పీకల్ని వేలిముద్రలు పడకుండా జాగ్రత్తగా క్రేప్ పేపర్లో చుట్టాడు కిరణ్. సిగరెట్ పెట్టెమీద పేరు చూశాడు. రాయల్ హెవెన్ సిగరెట్ కేసది. ఇంపోర్టెడ్ సిగరెట్స్!

అక్కడ చాలాసేపు ఎవరో వేచి వున్న సూచనగా పిచ్చి మొక్కలు, గడ్డి నలిగి వున్నాయి.

"శ్రీధర్‌కి పొగతాగే అలవాటుందా?" కిరణ్ అడిగాడు.

"తెలీదు, ఉండేవుంటుంది" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"తెలుసుకో!" అన్నాడు కిరణ్. "అతని సిగరెట్స్ బ్రాండ్ కూడా!"

శ్రీనివాస్ తలపంకించాడు.

కిరణ్ పొదల దగ్గరే నిల్చుని ఆలోచిస్తూన్నాడు.

'భూషణరావు రాత్రిపూట ఈ రోడ్డుకెందుకు వచ్చాడు? అతనికిక్కడేం పని? ఎవరైనా శ్రీధర్‌కి ఫోన్ చేసినట్టే అతనికీ ఫోన్ చేసి పిలిచివుండాలి. అది హంతకుడే అయివుండాలి. హంతకులు ఒకరికన్న ఎక్కువేనని తెలిసిపోతూనే వుంది. ఎవరికుందా అవసరం? శరత్‌కా? లేక శ్రీధర్ తండ్రి రాజవర్మకా?' కిరణ్ ఆలోచనలు అనంతంగా సాగిపోతున్నాయి.

సూర్యుడు నడినెత్తికొచ్చాడు. ఎండ తీవ్రత తారస్థాయికి చేరుకుంటున్న సమయం.

కిరణ్ కళ్ళు మాత్రం ఇంకా ఆధారాలకోసం అన్వేషిస్తూనే వున్నాయి. దొరికిన ఆధారాలు హంతకుడ్ని ట్రేస్ చెయ్యటానికి చాలు! అయినా అంతకన్న ముఖ్యమైనదేదో దొరకవచ్చునన్నే ఆశావాదం అతనిది!

ఎండవేడిమికి తళతళ మెరుస్తూన్న కాగితం కిరణ్ దృష్టిలో పడింది. పైకితీశాడు.

అది కెమెరా ఫిల్మ్ రోల్‌ని చుట్టివుండే అల్యూమినియం పేపర్! సరికొత్తది.

కిరణ్ కళ్ళు మెరిశాయి. ఎవరో గత రాత్రి జరిగిన హత్యాకాండని ఫోటోతీసి వుండాలి! కెమెరాలో ఫిల్మ్‌ని అప్పటికప్పుడు లోడ్ చేసి మరీ తీశారెవరో! అంటే హంతకుడు—లేదా హంతకులతోబాటు మరో ప్రత్యక్ష సాక్షి వున్నాడన్నమాట!

కిరణ్ ఆ పేపర్‌ని పట్టుకునే చుట్టూ దేనికోసమో వెతికాడు. పొదల్లో చిక్కుకున్న చిన్న అట్టపెట్టె కనిపించింది.

నెగటివ్ ఫిల్మ్‌ను దాచివుంచే కార్టన్ అది!

ఆగ్ఫా కంపెనీ ఫిల్మ్ రీల్. బ్లాక్ అండ్ వైట్. దానిమీద బాచ్ నంబరు, డేట్ ఆఫ్ మాన్యుఫేక్చర్, ఎక్స్పైరీ డేట్ మొదలైన వివరాలు చూసి సంతృప్తిగా తలాడించాడు కిరణ్.

మరో అయిదు నిమిషాల తర్వాత చిరునవ్వుతో శ్రీనివాస్ వంక చూసి, "మన పని ముగిసింది మిస్టర్ ఇన్స్పెక్టర్! వెళ్దామా?" అన్నాడు.

శ్రీనివాస్ కళ్ళప్పగించి కిరణ్ వంకే చూస్తున్నాడు. "బ్రదర్ మా పోలీసు కళ్ళకి కనపడకుండా దాక్కున్న చాలా విషయాల్ని నీ ఎక్స్రే కళ్ళు కనిపెట్టేశాయి. చాలా సేకరించావు. ఇవన్నీ హంతకుడికి సంబంధించినవే నంటావా?" అన్నాడు.

"హంతకుడ్ని కనిపెట్టడానికి ఆధారాలు ఉపకరిస్తాయి" అన్నాడు కిరణ్ క్లుప్తంగా.

"అంటే ... శ్రీధర్ హంతకుడు కాదంటావా?" నీరు గారిపోతూ అడిగాడు శ్రీనివాస్. అతని కళ్ళముందు ప్రళయకాల రుద్రుడిలా తనమీద విరుచుకుపడుతున్న ఎస్పీ భీకర రూపం నాట్యం చేస్తోంది. దాదాపు ఎస్పీతో సవాలు చేశాడు తను—కేసు ప్రూవ్ చేస్తానని! కాని కథ అడ్డంతిరిగేలా వుంది. తను రిజైన్ చేయటమే మంచిదిగా వుంటుంది ఎస్పీ పనిష్మెంట్ భరించేకన్నా.

శ్రీనివాస్ ముఖంలోని భావాల్ని అద్దంలోని ప్రతిబింబాన్ని చూసినంత స్పష్టంగా చూశాడు కిరణ్.

చిన్నగా మందహాసం చేసి, "రాజా యింకా వివరాలు సేకరించుకుని రావాలి కదా! అన్ని విషయాలు తర్వాత మాట్లాడుకుందాం" అన్నాడు.

శ్రీనివాస్ అయిష్టంగానే ముందుకు కదిలాడు.

వాళ్ళు స్టేషన్ చేరేసరికి రాజు ఫోన్ చేశాడని చెప్పాడు సెంట్రీ.

కిరణ్ ఫోన్ ముందే కాచుక్కూచున్నాడు.

అయిదునిమిషాల తర్వాత ఫోన్ మోగింది. రిసీవర్ ఎత్తి "హల్లో కిరణ్ హియర్" అన్నాడు.

"సర్ ...శరత్ కి తిరుగులేని ఎలిబీ వుంది గతరాత్రి. తెల్లవార్లూ అతను స్నేహితులతో పేకాడుతున్నాడు. తెల్లవారుఝామున ఓ స్నేహితుడి పెళ్ళి ముహూర్తం వుంటే దానికి హాజరయ్యాడు. నిన్న సాయంత్రం అదే పెళ్ళిలో విందుకు హాజరయ్యాడు. అప్పట్నుంచీ స్నేహితులతో పేకాడుతూ అదే పెళ్ళిపందిట్లో అతనున్నాడు తెల్లారేవరకు" చెప్పాడు రాజు.

"ఇంకో ఇన్ఫర్మేషన్ కావాలి. అతనికి మోటర్ బైక్ వుండివుంటే, అదేకంపెనీదో తెల్సుకో, అలాగే, అతను కాల్చే సిగరెట్ బ్రాండు అతని పాదం సైజు తెల్సుకో. నిన్న రాత్రి అతని స్నేహితుడి పెళ్ళిఫోటోలు ఎవరుతీశారో ఆ వివరాలు కూడా సేకరించు" చెప్పాడు కిరణ్.

"ఓకే సర్! సరిగ్గా ఓ గంట తర్వాత వివరాలతో మీముందుంటాను" అన్నాడు రాజు ఫోన్ పెట్టేస్తూ.

కిరణ్ అయోమయంగా చూస్తూన్న శ్రీనివాస్ వైపు నవ్వుతూ చూసి, "నేనో గంటలో మళ్ళీ స్టేషన్ కొస్తాను. ఈలోపల రాజు వస్తే వేచివుండమను" అని పైకిలేచాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే స్టేషన్ ముందు మారుతీ కారాగింది. అందులోనించి ఖరీదైన నడివయస్కుడు దిగాడు. పెద్దాపురం సిల్కు లాల్చీ, గ్లాస్కో పంచె, కాళ్ళకు ఖరీదైన ముఖమల్ అట చెప్పులు, చేతిలో రాయల్ సైజు సిగరెట్టు

అతని హోదాని, హుందాతనాన్ని, అంతస్తుని చాటి చెప్తున్నాయి.

7

ఆజానుబాహులైన ఆ వ్యక్తి సరాసరి ఇన్‌స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ ముందుకొచ్చి నిల్చుని విష్ కూడా చెయ్యకుండా కిరణ్ పక్కనే వున్న మరో కుర్చీలో నిర్లక్ష్యంగా కూచుని శ్రీనివాస్ వైపు సూటిగా చూసి, "నా పేరు రాజవర్మ, మీ ఎస్పీ ఈపాటికి చెప్పే వుండాలి" అన్నాడు.

లేవబోయిన కిరణ్ అప్రయత్నంగా మళ్ళీ కూచుండిపోయాడు. వెదకబోయిన తీగే కాలికి తగిలింది, శ్రమ తప్పింది అనుకున్నాడు.

శ్రీనివాస్ రాజవర్మ ప్రవర్తనకు లోలోపల మండిపోతున్నాడు. అయినా ఎస్పీ రికమెండ్ చేసిన కాండిడేట్ కావటంతో ఆవేశాన్నదుపులో పెట్టుకుని సౌమ్యంగా అడిగాడు.

"మీకేం కావాలి?"

"నా కొడుకు శ్రీధర్ని వెంటనే విడుదల చెయ్యండి. వాడ్ని రాత్రంతా లాకప్‌లో వుంచినందుకు మీ డిపార్టుమెంట్ మీద కోర్టుకు వెళ్ళాల్సిందేగాని, మీ ఎస్పీగారి ముఖం చూసి విరమించుకున్నాను. వెంటనే మావాడ్ని నా వెంట పంపకపోతే అంతపనీ జరుగుతుంది" అన్నాడు రాజవర్మ గర్వంగా, నిర్లక్ష్యంగా శ్రీనివాస్ వంక చూస్తూ.

"మీరెవరైనా నాకనవసరం. శ్రీధర్ హంతకుడి స్థానంలో ప్రధాన అనుమానితుడు. అతన్ని విడిచిపెట్టడం జరగని పని."

"ఇన్‌స్పెక్టర్! అమర్యాదగా మాట్లాడుతున్నారు. నేరం రుజువు కానిదే పెద్ద పెద్ద మాటలతో మావాడినవ మానిస్తున్నారు—నన్ను, నా హోదాను కించపరుస్తున్నారు. దీనికి ఫలితం అనుభవించాల్సి వుంటుంది" రాజవర్మ సగం కూడా కాలని సిగరెట్‌ని అక్కడే మూలకు విసిరికొట్టాడు కోపంతో.

అంతలోనే జేబునించి సిగరెట్ పెట్టె లైటరుతీసి సిగరెట్ నోట పెట్టి వెలిగించుకున్నాడు.

కిరణ్ చాలా పరిశీలనగా రాజవర్మను ఓరకంట ఆమూలాగ్రం పరికించి చూస్తున్నాడు. అతను కాల్చే సిగరెట్ రాయల్ పైకేగాని బ్రాండ్ ఇండియాదే, ఇంపోర్టెడ్ కాదు. కిరణ్ చూపు అతని కాళ్ళవైపు సాగాయి.

రాజవర్మ పాదాలు బాగా పెద్దవి. బహుశా పది సైజుకన్నా పెద్దవే వుండొచ్చుననుకున్నాడు కిరణ్. అతని కాళ్ళకి నల్లటి ముఖమల్ అవుచెప్పులున్నాయి. చాలా ఖరీదైనవి.

రాజవర్మకి భూషణరావుతో వృత్తిరీత్యా ప్రత్యక్ష శత్రుత్వముంది. భూషణరావుని అంతం చెయ్యటానికతనికన్న కారణాలు అతనికి వున్నాయి.

కిరణ్ సాలోచనగా అతనివైపే చూస్తున్నాడు.

శ్రీనివాస్ అప్పటికే రాజవర్మ మాటలతో బాగా వేడెక్కిపోయాడు. అయినా బలవంతాన నిగ్రహించుకుంటున్నాడు. శ్రీధర్ హంతకుడు కాదేమోనని అనుమానం అప్పటికే అతని మనసులో ప్రవేశించటం, ఓపక్క ఎస్పీతో అనుకోని విరోధం ఏర్పడటం, ఇంకో పక్క రాజవర్మ పేట్రేగిపోవటం—అతనికి మనశ్శాంతిని

దూరం చేశాయి.

"చూడండి రాజశర్మగారూ! మీరు నన్ను బెదిరించ నక్కర్లేదు. మేజిస్ట్రేటు నించి పర్మిషన్ తెచ్చుకోండి. మీరుకాక మరో నగర ప్రముఖుడ్ని ష్యూరిటీ చూపించండి. మీ లాయర్ని కూడా వెంటబెట్టుకు రండి. అప్పటిదాకా బెయిలు గురించి మర్చిపోండి" అన్నాడు శ్రీనివాస్ చివరికి.

రాజశర్మ కోపంతో నేలని కట్టిగా తన్నాడు.

"ఇదంతా, కేసు పెట్టేటట్టయితే కదా, ప్రొసిజర్ ప్రకారం పోయేది! మావాడు అసలా సమయంలో ఆ స్పాట్‌లో లేడు. ఇంట్లో హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు. దట్సాల్!" అన్నాడు.

"సారీ, నిన్న రాత్రే కేసు రిజిష్టరయిపోయింది. నేను చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు" చెప్పాడు శ్రీనివాస్.

రాజశర్మ కప్పు ఎగిరిపోయేలా హుంకరించాడు.

"సరే, యీ అహంకార మెంతసేపో చూస్తాను. స్వయంగా నీ చేతుల్తోనే మావాడ్ని విడిపించిస్తావు, ఓ గంట తర్వాత!" అనేసి వేగంగా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీనివాస్ ముఖం ఎర్రబడిపోయింది. ఉక్రోషం, కోపం, ఆవేశం, అవమానం-ఇంకా అనేకానేక భావాలు అతని ముఖంలో ప్రతిఫలించాయి.

"కూల్ డౌన్ ఇన్‌స్పెక్టర్, కూల్ డౌన్! ఇంకో గంటలోకదా, రాజశర్మ నీచేత శ్రీధర్ని విడిపిస్తానన్నాడు!? ఈలోపల హంతకుడి విషయం తేలిపోతుంది. యూ నీడ్ నాట్ వర్రీ!" అన్నాడు కిరణ్.

"ఛ, ఛ! దొరక్క దొరక్క జిడ్డుకేసు దొరికింది,

టెన్షన్‌తో నా తల పగిలిపోతోంది. బ్రదర్, నువ్వే నన్ను ఒడ్డున పడెయ్యాలి" అన్నాడు శ్రీనివాస్ జాలిగా.

కిరణ్‌కి అతన్ని చూస్తూంటే జాలేస్తోంది. తీరికూచుని ఎస్పీతో టగ్ తెచ్చుకున్నాడు. కేసు ప్రూవ్ చేయలేని పరిస్థితిలో వున్నాడు. ఎస్పీ అంత తేలిగ్గా అతన్నొదలడు.

సరిగ్గా అప్పుడే సార్జంటు రాజా స్టేషన్‌లో అడుగు పెట్టాడు.

"మీరడిగిన అన్ని విషయాలు సేకరించాను సార్! శరత్‌కి హీరో హోండా వుంది. శరత్ కాలిపాదం చాలా చిన్నది సార్. కేవలం అయిదు సైజు పాదం శరత్ సిగరెటు తాగుతాడు. విల్స్‌ఫిల్టర్ సిగరెట్లు అతని బ్రాండ్. ఇకపోతే పెళ్ళిఫోటోలు తీసిన వ్యక్తి శరత్ స్నేహితుడు బాబూరావ్. అతనుకూడా విల్స్ సిగరెట్లే తాగుతాడు. అతని పాదం సైజు ఆరుగాని, ఏడుగాని వుండొచ్చు నా అంచనా ప్రకారం" చెప్పాడు రాజా.

కిరణ్ నుదురు కొట్టుకుంటూ ఆలోచిస్తూ వుండి పోయాడు.

శరత్‌గాని, అతని స్నేహితుడుగాని రంగంలో లేరనే అనుకోవాలి! బాబూరావుకి ఫోటోలు తీయటం వచ్చు. అయితే....!?

ఆలోచన తెగిపోతోంది. ఎక్కడో ఏదో మెలిక వుంది. కాని లింక్ అందటంలేదు. ఇంతకీ ఏమిటది?

ఇంకా అక్కడే నిల్చున్న రాజాను చూడగానే కిరణ్‌కి సిగరెట్ పీకల విషయం గుర్తొచ్చింది. సిగరెట్ పీకలపొట్లంతో బాటు సిగరెట్ పెట్టెను కూడా పైకి తీశాడు.

"ఈ బ్రాండ్ శరత్ దగ్గరగాని, అతని స్నేహితు లెవరివద్దగాని చూశావేమో గుర్తుచేసుకో రాజా!" అన్నాడు కిరణ్.

రాజా పరీక్షగా చూసి తల అడ్డంగా తిప్పి, "ఇలాంటి పెట్టె శరత్ దగ్గర కాదుగదా ఇంకెక్కడా ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఇంపోర్టెడ్ అనుకుంటూ!" అన్నాడు.

కిరణ్ తలూపి. శ్రీనివాస్‌కి ట్రేస్ పేపర్ పొట్లాం అందించి, "ఈ పీకలమీద వేలిముద్రలు వెంటనే తీయించు. అర్జంటు" అన్నాడు.

శ్రీనివాస్ అందుకున్నాడు. వెంటనే ఫింగర్ ప్రింట్స ఎక్స్‌పర్టుకి దాన్ని పంపించాడు.

కిరణ్ కేదో గుర్తొచ్చి లేచాడు. శ్రీధర్‌ని రిమాండులో వుంచిన సెల్ దగ్గరకు నడిచాడు.

కిరణ్‌ని చూడగానే శ్రీధర్ ముఖం వికసించింది. "సార్ .... నేను నిర్దోషిని....నన్ను విడిపించరూ!?" అన్నాడు.

కిరణ్ మందహాసం చేసి, "తప్పకుండా విడిపిస్తాను. నీ నుంచి కొన్ని వివరాలు కావాలి" అంటూ ఓరగా కాళ్ళవైపు చూశాడు. పాదాలసైజు చిన్నదే. బహుశా ఏడుగాని, ఎనిమిదిగాని వుండొచ్చు. తన అంచనా తప్పలేదు.

"చెప్పండి సార్, ఏం కావాలి?" అడిగాడు శ్రీధర్.

కిరణ్ సిగరెట్ పెట్టెను అతనికి చూపించి "ఇలాంటి బ్రాండ్ సిగరెట్లు నీకు తెలిసి యెవరైనా కాల్చటం చూశావా?" అనడిగాడు.

సిగరెట్ పెట్టెను చూస్తూనే త్రుళ్ళిపడ్డాడు శ్రీధర్. అంతలోనే తన తడబాటును కప్పి పుచ్చుకుంటూ, "అం

అహా, నేనెప్పుడు ఇలాంటి బ్రాండ్ చూడలేదు సార్" అన్నాడు గబగబా.

కిరణ్ భ్రుకుటి ముడిపడి అంతలోనే విడిపడింది.

చిన్నగా మందహాసం చేసి, "మిస్టర్ శ్రీధర్ నీకు తెలుసు. ఎందుకు దాస్తావు? చూడూ, దీనిమీదే నీ విడుదల ఆధారపడివుందని మరచిపోకు. నువ్వు ఏదైనా దాచిపెట్టాలని ప్రయత్నిస్తే నీ మెడకు ఉరితాడు బిగిసిపోవటం ఖాయం!" అన్నాడు.

శ్రీధర్ వెంటనే మాట్లాడలేదు. ఆతర్వాత గొంతు పెకలించుకుని, "ఈ పెట్టె మీకెక్కడ దొరికింది?" అన్నాడు.

"ఎక్కడో చెపితేనేగాని నిజం చెప్పవా?" కిరణ్ గొంతులోని తీవ్రతకు కొంత జంకాడు శ్రీధర్. అయినా ఏమీ మాట్లాడలేదు.

కిరణ్ అనుమానం బలపడుతోంది.

"సరే, అయితే చెప్తున్నాను. హత్యాస్థలంలో పొదల్లో దొరికిందీ పెట్టె. ఇప్పుడు చెప్పు, ఎవరీ సిగరెట్లు తాగేది?"

శ్రీధర్ తల అడ్డంగా తిప్పి, "నాకు తెలీదు. నన్ను విడిపించనక్కర్లేదు మీరు. నాకే శిక్షపడినా అనుభవించటానికి సిద్ధంగా వున్నాను" అంటూ ముఖం తిప్పేసుకుని సెల్ లోపలకు వెళ్ళిపోయాడు.

కిరణ్ నిర్ఘాంతపోయి చూశాడతని వంక. అతనికి ఒక్కసారిగా హంతకుడు శ్రీధర్ కి బాగా తెలిసిన వ్యక్తి అని అర్ధమైపోయింది. హంతకుడ్ని కాపాడటకి కోసం నేరాన్ని తనమీద వేసుకోవటానికి శ్రీధర్ సిద్ధపడిపోతున్నాడంటే, హంతకుడు....!?

ఆ మరుక్షణం కిరణ్ స్టేషన్ బయట వున్నాడు. అతని టయోటా అతివేగంగా రాజవర్మ ఇంటివైపు దూసుకుపోయింది.

8

టయోటా రాజవర్మ భవనానికి దూరంగా పార్కు చేసి కాలినడకన ఇంటివైపు సాగిపోయాడు కిరణ్. అతనిప్పుడు డిటెక్టివ్ కిరణ్ కాదు. ఓ సామాన్యమైన, యూనిఫాం ధరించిన, కారు డ్రైవర్.

గేటుదగ్గర అతనికెవరూ ఎదురుపడలేదు. కాని గేటు బయట స్టాండువేసి వున్న హీరోహోండా అతన్ని ఓ క్షణం పట్టి ఆపింది.

కిరణ్ మెల్లగా దాని దగ్గరకు నడిచి చక్రాలని పరీక్షగా చూశాడు. అతని కళ్ళు మెరిశాయి. చక్రాల స్పోక్స్‌కి ఎర్రటి మట్టి కొట్టుకుని వుంది. ఆ ఎర్రమట్టి నాగార్జున సాగర్ రోడ్ పక్కనున్న ఇసుకమట్టి. అనుమానం లేదు!

కిరణ్ మస్తిష్కం వేగంగా పనిచేస్తోంది. తను కేసుకి చాలా దగ్గరగా వచ్చేస్తూన్నాడు.

చప్పుడుకాకుండా గేటుతీసుకుని లోపలకు నడిచాడు. గేటునుంచి దాదాపు ఏభైమీటర్ల దూరంలో వుంది భవనం.

కిరణ్ భవనం ముందునించి కాకుండా వెనకవైపుకి నడిచాడు.

అప్పుడు సమయం సాయంత్రం మూడున్నర గంట అయింది.

పోర్టికోలో మారుతీకారు పార్కు చేయబడి వుంది. అంటే రాజవర్మ ఇంట్లోనే వున్నాడన్నమాట!

వెనక వైపు వెళ్తూ ఓ గదిలోనుంచి మాటలు వినిపించ టంతో సగం వంగిపోయి అటు మోకాళ్ళమీద నడుస్తూ కిటికీ పక్కకు చేరుకున్నాడు కిరణ్. భవనంచుట్టూ ఒత్తుగా ఎత్తుగా పెరిగివున్న పూలమొక్కలు ఓ పెద్ద వనంలా కనిపిస్తోంది. అదే తనకిప్పుడు బయిట కనిపించ కుండా రక్షణ!

“బాబూరావ్ ....నీకింత అత్యాశ పనికిరాదు. ఏభై వేలు చిన్న మొత్తం కాదు. ఇంతటితో తృప్తిపడి వెళ్ళిపో! ఆ నెగటివ్ లుకూడా ఇచ్చేయి” అది రాజవర్మ గొంతు.

బాబూరావ్ అని పిలవబడ్డ యువకుడు చిన్నగా నవ్వాడు. “అదేంటి సార్, మరీ అంత తక్కువ విలువ కడతారు. మీ అల్లుడి ప్రాణాలవి! లక్షకి పైసా తగ్గను. శ్రీధర్ ఫోటో ఉచితంగా ఇచ్చేస్తాను. లేదా ఇప్పుడే శ్రీధర్ ఫోటో పోలీసులకి హేండోవర్ చేసేస్తాను. అప్పుడు మీరు కాదు కదా, లేదా, ఆ హరిహరాదు లొచ్చినా శ్రీధర్ కి ఉరిశిక్ష తప్పదు. తేల్చండి మరి! అల్లుడి ఫోటో, కొడుకు ఫోటో రెండూ ఇచ్చేసి వెళ్ళి పోతాను” అంటున్నాను.

“సమయానికి మా అల్లుడింట్లో లేడు. సరే, నువ్వు రేపుదయం రా. నేను అర్జంటు పనిమీద ఎస్పీగార్ని కలవాల్సి వుంది. ఆ ఫోటోలు యిచ్చేసిపో. రేపు డబ్బు తీసుకో.”

బాబూరావ్ నవ్వాడు “సార్, తెలివి మీ ఒక్కరి సొత్తే కాదు. ఈ ఫోటోలు, నెగటివ్ లక్ష నాచేతి కందక నే మీ స్వాధీనం చేస్తాను, వస్తాను....” అంటూ బయటకు వేగంగా వచ్చేస్తూన్న యువకుడ్ని పరీక్షగా

చూశాడు కిరణ్.

వెనకనుంచి రాజవర్మ ఏదో పిలుస్తూన్నా వినిపించుకోకుండా వేగంగా గేటుతీసుకుని వెళ్ళి మోటర్ బైక్ స్టార్టు చేస్తూన్నాడు బాబూరావు.

దాటిపోతున్నాడు, తను వెంటనే వెళ్ళాలి. కాని ఇంటి ముందునుంచి వెళ్తే రాజవర్మ కంటపడక తప్పదు!

కిరణ్ చకచక పూలమొక్కల మధ్యనుంచి కాంపౌండ్ వాల్ వైపు నడిచాడు. దాదాపు అయిదడుగుల ఎత్తుంది గోడ. అటు యిటు చూశాడు. పూలమొక్కలకు వేసిన పందిరి కనిపించింది.

పందిరికున్న పొడవాటి వాసం కర్రను లాగి నేలమీద తాటించి గాల్లోకి ఎగిరాడు. సరిగ్గా కాంపౌండ్ వాల్ అవతలకు జంప్ చేశాడు. రోడ్ మీద బాలెన్స్‌గా నిలబడ్డాడు. అప్పటికే హీరోహోండా రోడ్డు మలుపు తిరుగుతోంది. ఒక్క అంగలో తన టయోటాని సమీపించి స్టార్టుచేసి గేర్లు మారుస్తూ వేగాన్ని పెంచాడు కిరణ్.

టయోటా హీరోహోండాని క్షణాల్లో అందుకొంది.

ఊరికి దూరంగా ప్రశాంతంగా వుండాలని కట్టుకున్నాడు రాజవర్మ ఆ ఇల్లు—నాగార్జునసాగర్ పోయే రోడ్డులో!

అకస్మాత్తుగా తనకడ్డంగా వచ్చిన టయోటాను చూసి సడన్ బ్రేక్‌తో ఆపాడు బాబూరావ్. మరుక్షణం కిరణ్ కార్లోంచి బయటికురికి బాబూరావ్ మీద దాడి చేశాడు.

బాబూరావ్ పరిస్థితిని గ్రహించేలోపల అతని మెడ

మీద కడుపులోను బలంగా తన్ని కాలిమీద పడేశాడు కిరణ్. కోటుజేబునించి రివాల్వర్ తీసి గురిపెట్టి, మరో చేత్తో బాబూరావు రెక్కపట్టుకుని కార్లో కూలదోసి అతని కణతకి రివాల్వర్ ఆనించి, "ఏవీ ఆ ఫోటోలు?" అన్నాడు కూల్‌గా.

ఈ హఠాత్పరిణామానికి, అకస్మాత్తుగా తగిలిన దెబ్బ లకి అదిరిపోయిన బాబూరావ్ కిరణ్‌ని ప్రతిఘటించే ధైర్యంలేక పిచ్చివాడిలా ఫోటోలు తన భుజానికున్న బ్యాగ్‌లోనించి తీసిచ్చాడు.

రివాల్వర్‌ని బాబూరావ్ కణతకు అలాగే ఆనించి ఫోటోల్ని చూశాడు కిరణ్.

ఓ ఫోటోలో అజానుబాహుడైన ఓ యువకుడు కత్తితో భూషణరావుని పొడుస్తున్నాడు. అతను శ్రీధర్ కాదు. రాజవర్మ అసలే కాదు.

రెండో ఫోటోలో శ్రీధర్ భూషణరావు మీదికి ఒంగి చూస్తూన్నాడు, భూషణరావు రోడ్డుమీద శెల్లకిలా పడున్నాడు.

మొదటి ఫోటోలోని వ్యక్తి వంక చూపించి, "ఎవ రితను?" అన్నాడు కిరణ్.

బాబూరావ్ భయంగా చూస్తూ "రాజవర్మ అల్లుడు ఫణీంద్ర" అన్నాడు.

కిరణ్ విస్తుపోయాడు. శ్రీధర్ తన నేరాన్ని అంగీక రించటానికెందుకు సిద్ధపడ్డాడో అర్థమైపోయింది.

"ఈ ఫోటోలు నీకెలా వచ్చాయి, చెప్పు!" అన్నాడు కిరణ్ రివాల్వర్ మొనని అతని కణతకు గట్టిగా గుచ్చుతూ.

బాబూరావ్‌కి ప్రాణభయం పట్టుకుంది.

"చెప్తే నష్టం చెయ్యకుండా వదిలేస్తారా?" అనడిగాడు.

"ఈ హత్యతో నీకేం సంబంధం లేదని నాకు నమ్మకం కలిగితే!...."

"నాకీ హత్యలో యెలాంటి సంబంధం లేదు. నేనంతా నిజం చెపుతాను. నన్ను వదిలెయ్యండి...." అంటూ ప్రాధేయపడ్డాడు బాబూరావ్.

కిరణ్ తలపంకించి "చెప్పు!" అన్నాడు.

బాబూరావు చెప్పటం మొదలెట్టాడు:

"నా స్నేహితుడు శరత్ భూషణరావుగారి అమ్మాయి వినీలని ప్రేమించాడు. కాని వినీల అతన్ని తిరస్కరించి శ్రీధర్‌తో తిరుగుతోండటంతో శ్రీధర్ని అడ్డుతొలగించాలని శరత్ నన్ను ప్రయోగించాడు. నిన్నరాత్రి మా స్నేహితుడి పెళ్ళి. ఆ పెళ్ళిలో శరత్ సాయంత్రంనించి తెల్లవార్లూ హాజరవుతాడు. అతనిమీద ఎవరికీ అనుమానంరాదు. అందుకే నిన్నరాత్రికే శ్రీధర్‌ని హత్య చెయ్యటానికి శరత్ ప్లాన్ చేశాడు. అతని ప్లాన్ ప్రకారం నేను శ్రీధర్‌ని నాగార్జునసాగరురోడ్డులోని పదోనెంబరు కిలోమీటరు రాయిదగ్గరకు రప్పించి హతమార్చాలి. శ్రీధర్‌ని రాత్రి పదిన్నరకు ఆ కిలోమీటర్ రాయిదగ్గరకు ఫోన్ చేసి రప్పించే బాధ్యత శరత్ తీసుకున్నాడు.

"నేను ముందుగానే అంటే రాత్రి పదిగంటలకే హీరోహోండామీద నాగార్జునసాగరురోడ్ దగ్గరకు చేరుకున్నాను. నా హోండాని ఎవరికీ కనిపించకుండా పొదల్లో దాచి నేను అక్కడే నక్కి కూచున్నాను.

"రోడ్డంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది. నేను మళ్ళీ పదకొండుగంటలకల్లా తిరిగి మా స్నేహితుడి పెళ్ళికి హాజ

రవ్వాలి పెళ్ళిఫోటోలు తియ్యటానికి. అంతకి వారం క్రితమే నా స్నేహితుడు నన్ను నియమించాడు. నే నంగీకరించాను. అనుకోకుండా శరత్ పెళ్ళిరాత్రే యీ పని పెట్టాడు. అంతక్రితమే ఫోటోరీల్సు కొని కెమెరాను కూడా వెంట తెచ్చుకున్నాను. సరాసరి పెళ్ళికి వెళ్ళొచ్చునని!

“అయితే కెమేరా అంత గొప్పగా ఉపయోగపడుతుందని అప్పుడే తెలిసింది. నేను సిగరెట్లు కాలుస్తూ వెంగ కుపుతున్నాను. సరిగా అప్పుడే ఓ మారుతీ కారొచ్చి ఆగింది. నంబరు చూశాను. అది రాజవర్మదని నాకు తెలుసు. ఎక్కువగా శ్రీధర్ తిరుగుతూంటాడు దానిలో. పిట్ట వల్లో చిక్కబోతుందని సంబరపడుతుండగా కార్లోంచి ఎవర్నో ఎత్తుకొని ఓవ్యక్తి కిందికి దిగాడు.

“చూడగానే ఆవ్యక్తి శ్రీధర్ బావ ఫణీంద్ర అని గుర్తుపట్టాను. అతను శ్రీధర్ ఇంట్లోనే ఇల్లరికముంటున్నాడు. అయితే అతను దించిన శవం భూషణరావుదని గుర్తుపట్టడానికి రెండునిమిషాలు పట్టింది. నేను ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నాను.

“సరిగ్గా అప్పుడే నాకు ప్లాష్‌లాంటి ఆలోచన వచ్చింది. వెంటనే కొత్తరీలు తీసి ఫిల్ము లోడ్ చేశాను కెమెరాలో. సరిగ్గా అప్పుడే ఫణీంద్ర భూషణరావు శరీరంనించి కత్తిని పైకిలాగి పొదల్లోకి విసిరేస్తున్నాడు. సరిగ్గా అదే పోజ్‌ని నేను ఫిల్ముమీద ముద్రించాను. ఆ హడావిడిలో నా కెమెరా ఫ్లాష్ వెలుగును ఫణీంద్ర గుర్తించలేదు—వెంటనే కారు వెనక్కి తిప్పుకొని పారిపోయాడు.

“నాకప్పుడు మరో గొప్ప ఆలోచన వచ్చింది. మరో

క్షణంలోనో నిమిషంలోనో శ్రీధర్ అక్కడికి వస్తాడు, అతన్ని ట్రాప్ చేసేసే? ఆలోచనని వెంటనే ఆచరణలో పెట్టాను. జంక్షన్‌లో టెలిఫోన్ బూత్ వచ్చింది. అక్కడ్నుంచి పోలీసులకి ఫోన్ చేశాను. పదోనంబరు కిలోమీటర్ రాయిదగ్గర హత్య జరగబోతోందని వెంటనే వస్తే హంతకుడు స్పాట్‌లోనే దొరుకుతాడని. నా ప్లాన్‌కి నేనే నవ్వుకుని మళ్ళీ స్పాట్‌కొచ్చాను. సరిగ్గా అప్పుడే తన మోటర్ బైక్ మీద శ్రీధర్ అక్కడికి రావటం చూశాను. శవాన్ని చూసి శ్రీధర్ బైక్ ఆపి దిగి దగ్గరగా వెళ్ళాడు. వంగిచూస్తున్న సమయంలో కెమెరాతో మరో షాట్ తీశాను వెంటనే అక్కడ్నుంచి నేను మళ్ళిపోవటం దూరంగా పోలీస్ జీప్ రావటం ఒకేసారి జరిగాయి.

“నేను పోలీస్ జీప్ నన్ను దాటిపోయేవరకు నా హోండాని పొదల్లోకి తప్పించి వాళ్ళు దాటిపోయాక సిటీవైపు వచ్చేశాను. వెనక్కి తిరిగి చూసిన నాకు శ్రీధర్‌ని పోలీసులు చుట్టుముట్టడం కనిపించింది. తర్వాత అతన్ని పోలీసులు అరెస్టు చేసినట్టు ఉదయమే తెలిసింది. నేను తీసిన ఫోటోల్ని మరోవిధంగా ఉపయోగించుకోవచ్చని కూడా అప్పుడే తట్టింది.

“రాజవర్మకి ఫోటోలు చూపించి బ్లాక్ మెయిల్ చేశాను. అతను రేపు రమ్మన్నాడు. తిరిగొచ్చేస్తుంటే మీరు పట్టుకున్నారు” అంటూ ముగించాడు బాబూరావు.

“అయితే నువ్వు వాడే సిగరెట్లు రాయిల్ హెవెన్ బ్రాండ్ వా?” అడిగాడు కిరణ్.

“సాధారణంగా విల్స్ ఫిల్టర్ తాగుతాను. గతరాత్రి మాత్రం ఓ ఫ్రెండ్ బహూకరించిన రాయిల్ హెవెన్ సిగరెట్లు తాగాను” చెప్పాడు బాబూరావు.

'అయితే ఫణీంద్ర వారేదికూడా రాయల్ హౌస్ సిగరెట్లే నన్నమాట!' అనుకున్నాడు కిరణ్.

కిరణ్ తాయను సరాసరి పోలీసుస్టేషన్‌కి తీసుకుపోయి ఆపాడు.

"మీరు నన్నొదలి పెడ్తానన్నారు?" అంటూ గోల పెట్టాడు బాబూరావు.

* * *

ఫణీంద్ర తన నేరాన్ని అంగీకరించాడు.

అతను తన స్టేట్‌మెంట్లో ఇలా చెప్పాడు.

"ఆరాత్రి భూషణరావు మా మామగారి దగ్గరకొచ్చి తన కూతుర్ని శ్రీధర్‌కి చేసుకోమని అడిగాడు. మా మామగారు అంగీకరించలేదు. మాటమాట పెరిగింది. మామామగార్ని భూషణరావు నిందించాడు. నేను భరించలేక ఆవేశంతో శ్రీధర్ గదిలోని పండ్లుకోసుకునే కత్తి తీసుకొచ్చి భూషణరావుని పొడిచాను. వెంటనే చనిపోయాడతను. అతన్ని వెంటనే దూరంగా పారేసి రమ్మని చెప్పారు మామగారు. నేను అలాగే చేశాను. అయితే శ్రీధర్ యీ కేసులో యిరుక్కుంటాడనిగాని, నేను పట్టుబడతానని గాని ఊహించలేకపోయాను"

విశేషమేమిటంటే, ఫణీంద్ర పాదాలు ఒకటి పొడవు మరొకటి దానికన్న ఓ అంగుళం పొట్టి. అతను అందుకే ఓ కాలికి పదోనంబరు షూ, రెండో దానికి పదకొండో నంబరు షూ వాడతాడు.

—: అయిపోయింది :—